

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון

החל
מ 499 ש"ח

שמתענו? ראינו!

מציאת כתב ידו של בעל התניא בארכיון התביעה הרוסי
מספקת הצצה מחלון חיצוני אל עולמו הפנימי של אחד
מגדולי ישראל. לראות את ההיסטוריה בעיניים

טיפ קטן לעליה
במשקל
התוועדות

מדוע קשה כל כך
להיות יהודי?
התבוננות, הרב
עדין אבן ישראל
(שטיינזלץ)

היום אני מבינה
את האשליה אבל
אין לי דרך לשכנע
מיכל שניאור

שבע תחנות של
לקיחת אחריות
שיחת חברים עם
מיכי יוספי

"שנת הקורונה היא הזדמנות
שאנחנו לא מתכוונים לפספס"
ראיון עם הרב משה שילת, הרוח החיה מאחורי
מופעי 'צמאה' הענקיים בבנייני האומה

שיוקי: באמונה דיסיון להו

אכלוס
מייד!
שלמו וקבלו
מפתח

לבחירתכם: מגוון דירות 5 חד'

נותרו 3 דירות אחרונות!

052-6070199 • 1700-500-555

דגן בוטיק
מגורי יוקרה באפרת

יריד בבית בבית

י"ט כסלו מגיע אליכם הביתה

גם ספרי
הרב שלמה זיין
במחירים של פעם בשנה

תורת חב"ד

אבות החסידות והחסידות לענפיה

מוזיקה חסידית

ספרי ילדים

סיפורי חסידות

הגות

www.yarid19kislev.co.il או חפשו ב-Google יריד החסידות

בנין עדי עד

כנס החתנים והכלות
של מכון פועיה
למאורסים
ולנשואים בשנה הראשונה

אונליין עבורכם

- ← תוכנית משמעותית, מקצועית ועשירה לבניית הבית שלכם
- ← הכוונות והדרכות לזוג בעולם ההלכתי-רפואי
- ← כלים להתמודדות בריאה ובונה עם אתגרי הזוגיות

הרצאות משותפות ונפרדות לגברים ולנשים והרצאות לנשואים בלבד

כניסה חופשית בהרשמה מראש

4 ימים - אכל החיים

ימים ראשון - רביעי

ו' - ט' כסלו (22-25.11.20) למניינם

בשעות 19:00 - 21:30

רבני מכון פועיה ובראשם הרב מנחם בורשטיין, רופאי מכבי שירותי בריאות, מומחים ואנשי מקצוע

נישואין זוגיות
בניין וצמיחה

בדיקות גנטיות
האם, מתי וכיצד?

הלכות טהרה
עצות והדרכות

משניים לאחד

להרשמה חפשו בגוגל: מכון פועיה

הלכות אחריות
הלכות אחריות
הלכות אחריות

שיחת חברים

עם מיני יוספי

לקחת אחריות

“עכשיו אני רואה!”

מה התחנה הבאה? “לראות טוב”. עלינו לראות בכל דבר את הטוב. אתם יודעים שבדרך כלל הלא-טוב קופץ ראשון. יש אנשים שיש להם צער על הנטייה הזאת, והם מתוסכלים למה הם רואים תמיד את חצי הכוס הריקה. צריך לדעת שזאת לא תקלה. ככה ברא אותנו ה' יתברך - קודם כל יש לנו מודעות לחסר. בן אדם שלוקח אחריות על חייו והופך להיות מודע - מיד ישים לב לשלילי. ואז מתחילה עבודה, כביכול מלאכותית, לראות טוב.

אולי שמעתם על האובריטשר הקדוש - מחבר הספר 'בת עין', שהיארציית שלו גם הוא קרוב, בי"ב כסלו. מספרים שכשהוא עוד היה גר בחו"ל, הגיע לעיר שלו משולח מארץ ישראל. אותו שליח סיפר בהתלהבות על היופי של הארץ, ובעיקר על המקומות הקדושים. הוא סיפר על מערת המכפלה, ועל היונים שברחבת הכותל, שהן משל לשכינה. הוא סיפר גם על קבר רחל ותיאר את רחל המבכה על בניה. אותו שליח היה בעל שפה עשירה, והוא תיאר את הכל בצורה ציורית ויפה. בסוף, הוא אמר שאפילו האבנים בארץ ישראל הן ממש מרגליות.

רבי אברהם דב מאובריטש, האובריטשר הקדוש, כל כך התעורר ממנו, והחליט לעלות לארץ ישראל. הוא עלה והתיישב בצפת, וכעבור כמה זמן אותו שליח חזר גם הוא לצפת. פגש אותו ר' אברום דב ואמר לו: “כל מה שאמרת לי בחו"ל - מצאתי אותו אמיתי ונכון. הכותל, מערת המכפלה, קבר רחל. אבל לגבי האבנים - אני רואה רק אבנים ולא מרגליות”. אותו משולח ענה לו בקול תקיף: “רבי! מי שזוכה וראוי לכך, רואה!”.

רבי אברום דב לקח את הדברים ללב, והחליט להסתגר במשך שנה. לא לדבר עם אנשים, ורק לעסוק בעבודת הקודש שלו. אחרי שנה שלמה הוא יצא מההתבודדות שלו והזמין הרבה אנשים לסעודת מצווה, כולל השליח. כשהופיע השליח בסעודה, פנה אליו רבי אברום דב בפנים מאירות ואמר: “עכשיו אני רואה שהאבנים בארץ הן באמת מרגליות”. הסיפור הוא גם ליארציית שמתקרב, וגם לכבוד המילים 'לראות טוב'. העבודה לבחור לראות טוב היא לא אשליה. ככל שהעבודה הפנימית שלנו תיעשה כראוי, משהו בסביבה החיצונית יהפוך להיות זוהר. האפרוריות, האבנים, יהפכו להיות מרגליות.

אחריות היא חירות

תחנה חמישית, בפסוק הבא: “נצור לשונך מרע וישפתיך מדבר מרמה”. מי שרוצה באמת להצליח בלקיחת אחריות על חייו, צריך לשמור לא לדבר דברים בטלים. ר' נחמן אומר בספר המידות, שמי שאינו מדבר דברים בטלים - מצליח! הרעיון הוא לא שיעור בשמירת הלשון, אלא שיעור בלקיחת אחריות.

תחנה שישית, “סור מרע ועשה טוב”. הבעל שם טוב הקדוש אומר, שהדרך ל'סור מרע' היא על ידי 'עשה טוב'. כדי להתקדם, אין צורך לעסוק ברע ולהתחפר בו, אלא פשוט לעשות טוב.

התחנה המסיימת היא - “בקש שלום ורחמינו”. כשכבר זוכים לקחת אחריות ולעשות טוב, מוצאים שלמות. השלמות היא לא רק שאתה תהיה שלם, אלא שתרוץ לחפש את השלום גם במקום אחר. כשתהיה במצב של שלום-שלימות, תוכל כבר גם לעזור לאחרים. אלו שבע תחנות שמלמדות אותנו לקחת היום אחריות על חייו. אחריות שנושאת בתוכה גם חירות.

שלום חברים! אתם יודעים שכסלו הוא חודש מיוחד שיש בו כמה תאריכים חסידיים, וכמובן גם את חג החנוכה וכל ריבוי האור שבו. ישנו רעיון נפלא, שמדי פעם אני משתדל להזכיר אותו ולחזור עליו. מספרים על האדמו"ר הזקן, בעל התניא, שהיו תורות מסויימות עליהן הוא נהג לחזור בקביעות, אחת לכמה זמן. באופן אישי, לקחתי מהאדמו"ר הזקן את העניין הזה, שחזן מהתורות והרעיונות שמחדשים כל שבוע, יש עניין לחזור כל כמה זמן על תורות מסויימות. יש בחינה כזאת של דברים מסויימים שפועלים פעולה טובה בכל עת, ולכן ראוי לחזור עליהם אחת לכמה זמן. מספרים שהצמח-צדק היה יודע מה הן התורות שעליהן האדמו"ר הזקן היה חוזר, והוא הסביר שהאמירה שלהן נועדה “לטהר את האוויר”.

שבע תחנות

כולכם ודאי מכירים את הפסוק שדוד המלך אומר בתהילים: “מי האיש החפץ חיים, אהב ימים לראות טוב”. בפסוק הזה יש תיאור של שבע תחנות בדרך להתעוררות מחדשת לחיים. התחנה הראשונה: “מי האיש?”. כלומר, מי האיש שמוכן להתנער ולקחת אחריות על חייו.

לפעמים בני אדם מחכים כל כך הרבה שנים לכך שיבוא מישהו ויטפל בהם. מחכים למישהו שייקח אחריות בשבילם ויראה להם את הדרך. אמנם זאת ציפייה ראויה, אלא שלפעמים עוברות השנים, חולפים הימים, והציפייה שמישהו יקרה ויבוא מעצמו, פשוט לא מתממשת. דוד המלך אומר: “מי האיש?” - מי הוא זה שמפנים שהגיע הזמן להפסיק לבזבז זמן! מי מבין שצריך להפוך להיות איש אחראי שמנהיג את חייו. אנחנו צריכים לחזור ולהפנים: “מי האיש”, כדי שהמילים האלו לא ייכנסו רק כווארט ששמענו בהתעוררות, אלא שההכרה שלנו תתחדש ותבין שצריך להיות 'איש' ולקחת אחריות.

התחנה השנייה מתוארת במילים “החפץ חיים”. דוד המלך קורא לנו להיזכר ברצונות האמיתיים שלנו. אמנם אנחנו אומרים 'חפץ' במשמעות של חפצים-דברים דוממים, אבל כאן המשמעות של 'חפץ' היא רצון. יש אנשים שחש ושלום, בגלל נתק שנוצר בינם לבין הרצון הפנימי שלהם, הם מוצאים סיפוק ומזור לכאבים שלהם בפנייה לחפצים שמסביבם. מי שחפץ בחיים צריך להחליף את הסיפוק המדומה והשקרי שיש לו מהחפצים, ולהחזיר את החיבור הפנימי לחפץ-הרצון. “מי האיש החפץ חיים” מתפרש כך: מי שמוכן לקחת אחריות, שייזכר ברצונות שמביאים חיים. אין נזכרים? בכל דרך אפשרית - תכתוב אותם, תתפלל עליהם, תתבודד איתם ותהרהר בהם. תיזכר ברצונות שמעוררים בך חיים.

תחנה שלישית, “אהב ימים”. כדי להתקדם, צריך לאהוב כל יום בפני עצמו. כל יום הוא יחידת חיים שלמה. בסדנאות ובטיפולים לאנשים שעברו משברים קשים וצריכים לחזור לחיים, אומרים למטופלים: 'קחו אחריות, אבל רק ליום אחד'. כשבן אדם רוצה להשתנות, הוא צריך לחשוב רק על היום שלפניו, ולא לדאוג להכל באותו זמן. אחרי שהצהרנו את ההצהרה הטובה, שאנחנו לוקחים אחריות, ונזכרים ברצונות, אז ממקדים את השינוי - רק להיום. להיות לגמרי ביום הנוכחי. בנוסף, להיות גם 'אוהב ימים'. לא רק להיות ביום הזה, אלא גם לאהוב אותו. המילים האלו כל כך מוכרות, וברוך ה' כל אחד יודע לזמר אותן. ובכל זאת, כששמים לב, יש חידושים גדולים.

"שם הרי גוקן,
הושט היד וגע בם"

מלון כינר, התגעגענו. 04-6738822

www.kinar.co.il | res@kinar.co.il

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

למה חשוב שהתפילה תהיה מתוך שמחה של מצווה? מה הבעיה להתפלל מתוך דיכאון ולב נשבר?

הצירוף "דיכאון ולב נשבר" הוא אמנם שכיח ומצוי, אבל רבותינו לימדו שהוא מוטעה. זה דבר חיובי להתפלל בשברון לב שמביא לשמחה כאותו בן המתחטא לפני אביו, אבל דיכאון הוא הפוך מהשמחה, ואותו הרחיקו רבותינו.

כשאדם פוגש מלך שרוצה בו, אוהב אותו ומקבלו אצלו חדר לפנים מחדר, ושומע את דבריו בתשומת לב וקרבה גדולה, הוא לא יכול שלא להתמלא שמחה. וישראל שעליהם נאמר "כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קוראנו אליו", לא יכולים שלא להתמלא שמחה מקרבת השם שבתפילה. מי שמתמלא דיכאון מלמד על עצמו שאינו מבין את המעמד.

אכן, פעמים רבות התפילה היא על צרות גשמיות או רוחניות, ולכן יש בה צד של שברון לב. אבל כשמביאים את הצרות והקשיים שמלווים אותנו מחוץ לתפילה - ואפילו יהיו מפני החטא שמרחיק אותנו מה' יתברך - אל תוך התפילה, ושופכים אותם לפני אבינו מלכנו, אוהבנו, זוכים להגיע לשורש של ריפוי כל הקשיים הגשמיים והרוחניים - קרבת ה'.

האם בעיות נפשיות ייפתרו על ידי לימוד תורה?

יש ויש. יש בעיות פיזיות שנפתרות על ידי התורה, שנאמר "רפאות תהי לשרך ושיקוי לעצמותיך", ולכן החש בגרונו ובכל גופו יעסוק בתורה. ואף על פי כן מצינו בקרב חכמי ישראל שלעתים כשהיו חולים, לא יכלו ללמוד תורה. וכשם שהדבר נכון בגוף כך הוא גם בנפש.

לפעמים אנחנו יכולים לראות את הרפואה של התורה בעינינו, כך שהיא תגרום לנו ריפוי מורגש ותסיר מאתנו את הכאב. ולעתים ישנו חולי כבד - ולמרות שהתורה בוודאי מרפאת תמיד בעומק האישיות, אבל היא לא מביאה את הדברים עד למעשה - וצריך להזדקק לרופא גוף או רופא נפש. וכבר אמרו רבותינו "מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות". הדרכת התורה היא שיש מקום לקבל את הטיפול של הרופאים ולהתרפא על ידו.

למה אנחנו כל כך מאמינים שאנחנו עם נבחר ושהעולם נברא בשבילנו? הלא זה מעורר עלינו את שנאת הגויים.

הניסיון ההיסטורי מלמד שכשהתבדלנו פגעו בנו, וכשהתערינו ספגנו מהלומות. כשהיינו עשירים שנאו אותנו, וכשהיינו עניים הצביעו עלינו כגורם מאיים. מי שחושב שיש דרך למצוא חן על ידי התכחשות לאמת של קדושת ישראל, של השראת השכינה בתוכנו, של אור התורה בקרבנו, ימצא את עצמו לא רק נרדף מבחוץ, אלא מאבד בידי את דמותו ועצמיותו.

אנחנו אומרים "אתה בחרתנו" לא כדי לנקר עיניים, אלא מפני שזו האמת האלוקית העליונה שמסבכת טובה, ישועה וגאולה לכל העולם כולו. אשרינו שזכינו לכך, ואשרי העולם שהאומה הישראלית נשאת נאמנה לתפקידה, גם כשרודפים אותה, לתקן עולם במלכות ש-די.

מיכל שניאור | MICHALSCHNURR@GMAIL.COM

רצות או רוצות

של עצמי. מסמנת וי פה וי שם, שורדת את היום יום. רחוקה כל כך מעצמי וממי שרציתי להיות. מנותקת.

ותוך כדי, צריכה להיות תמיד קשובה, מכילה ואוהבת, להאיר פנים, לתחזק זוגיות, לקבל החלטות חינוכיות שמצריכות יישוב דעת כשאני כל כך בפיזור. הראש פה ושם ושם ופה ובאינסוף מטלות, ובסופו של דבר עושה

הרבה מדי טעויות.

לאורך השנים ניסו לשכנע אותי לקחת פסק זמן, לשבת לשתות כוס קפה עם עצמי, לפתח כישרון, לעשות משהו שאני אוהבת, משהו שאני רוצה, משהו שיעשה לי טוב.

'אין לי זמן', דחיתי את ההצעה בפסקנות. אין לי כסף, אין לי כוח, כי, אתם יודעים, צריך וצריך וצריך.

היום אחרי שלמדתי לפנות זמן לעצמי: להתבודד, להיות לבד עם לב חשוף מול ריבוננו של עולם, לנקות פצעים וכאבים שצפים בי כל יום, לחבוש אותם בחמלה, לטפל בהם בהבנה, ללטף באהבה. להקשיב פנימה לרצונות שלי, להתחבר, להיות בישוב הדעת. להשקיע כסף בסדנה או בספר שיעשו לי טוב, למצוא כוח ולצאת להליכה או לשיעור למרות שבתחושה שלי, המשכנעת כל כך, אין לי, באמת אין לי כוח.

היום אני מבינה את האשליה ואין לי דרך לשכנע אמהות אחרות שחוזרות ומזכירות לי את המילים של עצמי: אין לי זמן! אין לי כוח!

אין לי כסף! צריך!!

אותן המילים ואותה מנגינה בדיוק.

כל מה שאני יכולה לומר הוא 'עשירי בשביל שתתעשרי'. תפרישי לעצמך מעיט החיים ותראי ברכה. תראי את הבצק הולך ותופח ומפצה אותך בכפל כפליים, תראי אותו נאפה ומשחים ומפיץ ריח שאין שני לו. ריח של אישה שרוצה. ריח של בית. ריח מעין עולם הבא.

אני זוכרת את עצמי נכנסת למסע ההורות עם ברק בעיניים. רשימת רצונות, אינסוף שאיפות, מגויסת כולי לכבוש את ההר.

אט אט, הזמן עשה את שלו, הברק בעיניים הטרוטות כבה, הפך מעומעם, במקומו הופיע מבט עייף. מצאתי את עצמי בהתרצות אין סופית, בחוסר אונים יום יומי, בתסכול מתמשך, בכעסים שצפו ועלו והבהילו אותי מאד, ובעיקר ברגשות אשמה שכילו בי כל חלקה טובה.

רשימת ה'רוצה', הפכה לרשימת ה'צריכה'.

אני צריכה לקנות-לכבס-לסדר-לקחת-להביא-לגוזז-לבשל-לקבוע-לבטל. לעשות לעשות לעשות. חיה בין כביסה לכביסה, בין סיר למשנהו, בין אסיפת הורים לכתובת דוחות לעבודה. רצה אחרי הזנב

גב ההר מובילים
לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

יריד

תורת חב"ד

י"ט כסלו מגיע אליכם הביתה

גם ספרי

הרב גינזבורג

במחירים של פעם בשנה

תורת חב"ד

אבות החסידות והחסידות לענפיה

מוזיקה חסידית

ספרי ילדים

סיפורי חסידות

הגות

www.yarid19kislev.co.il או חפשו ב-Google יריד החסידות

תשובה על התפילה

חיים פרטיים

צריכים לחזור בתשובה על כך שאנחנו חיים פרטיים, מה שקוראים היום "חיים אזרחיים". אדם יכול להיות שומר מצוות; אבל התודעה שלו, כמכלול, היא בדרך כלל תודעה אזרחית - לא במוכן של "אזרח הארץ", כפי שכתוב בתורה, אלא במוכן של "גויי הארצות". חלומם של הרבה אנשים, בעיקר אנשים דתיים, הוא להתנהג עם הקב"ה כמו שנוהגים, בכמה משפחות, עם הורים זקנים: אדם שולח את אביו למושב זקנים, מהודר ככל שיוכל להרשות לעצמו, ואומר: אבא, אני אוהב אותך, אני אבוא לבקר אותך בכל יום, אפילו אביא אתי את הילדים; אבל יש לי בקשה אחת: אל תבוא אליי הביתה.

זה, בעצם, מה שהיינו רוצים לעשות גם עם הקב"ה. אני מוכן לבנות לו בית, אפילו יקר - בתנאי שהוא יישאר שם ולא יבוא אליי; כי אני רוצה לחיות את חיי. אני מוכן לשלם לקב"ה אחוזה - בכסף, בזמן, אפילו בנחות, בתנאי שתהיה הפרדה מהותית בין התחום שלי לתחום שלו. ההפרדה הזו אין פירושה, בהכרח, שאני רוצה להיות נואף, גנב או אוכל טריפות. פירושה שאני רוצה להיות "חיים אזרחיים" כגויי הארצות. שכן זהו בדיוק המודל של גויי הארצות: בונים קתדרלות שאין כמוהן ליופי, שלפעמים משקיעים בבנייתן מאות שנים - אבל הן עומדות לעצמן, הן אינן מגיעות אליי. לי יש הבית הפרטי שלי.

הפיתוי לחיות "חיים אזרחיים" נוצר לא מחמת חטא, ואף לא מחמת חיסרון אנושי של אדם זה או אחר: זהו הפיתוי של מציאות העולם באשר הוא עולם. העולם הוא העלם, הסתר פנים, ומשום כך הוא נותן את האפשרות לחיות "חיים נורמליים", חיים אשר במרכזם ובמהותם תלויים בכל מיני דברים אחרים, רק לא בקב"ה. וזה בדיוק הדבר שעליו צריך לעשות תשובה. גם אם לא עוברים על שום סעיף קטן של השולחן ערוך או של המשנה ברורה, צריך לעשות תשובה - על עצם החיים, על היומיום. היכן היו חיי?

הדבר הזה נוגע בנקודה המרכזית של היותנו יהודים. מדוע קשה כל כך להיות יהודי? משום שהקב"ה אינו נותן לנו רגע של מנוחה. השולחן ערוך מתחיל בהוראות מפורטות על מה שאדם צריך לעשות מהרגע שהוא פותח את עיניו, וגם כשאדם הולך לישון יש הנחיות מדויקות על איזה צד צריך לשכב במיטה, ועוד. כך עשרים וארבע שעות ביממה, שלוש מאות שישים וחמש ימים בימות החמה; וזה מתחיל עוד מלפני הלידה ונמשך עד זיבולא בתרייתא - השלכת העפר האחרונה על הקבר. היהודי כל הזמן מצוי באיזו שהיא אינטראקציה עם בוראו. הקב"ה נכנס לכל זמן ומקום בחיים, ואיננו משאיר שום מקום, כמעט, שיהיה פנוי ממנו לגמרי, בלי התערבותו, כביכול. זהו קושי גדול הרבה יותר מכל קושי ספציפי שיש בכל מצווה מסוימת שהיא. ועם כל זה, יהודים עושים כל הזמן ניסיונות להפוך את המערכת הזאת למערכת מוגדרת ומוגבלת, עם התחלה וסוף, שאפשר להפריד ולבודד אותה מה"חיים".

גלגלי תפילה

תראו, למשל, מה שקורה לתפילה שלנו. אנו מתפללים כל כך הרבה, עד שכבר אין לנו מושג מה אנחנו אומרים. לפני כמה שנים הייתי במנזר בודהיסטי-טיבטי. אחד הדברים שיש להם שם הוא גלגלי תפילה. גלגל

תפילה הוא גלגל שעליו מודבקות תפילות; כל מי שעובר מנענע אותו, והדבר נחשב לו כאילו התפלל. כיום הם השתכללו: יש להם גלגלים כאלה המורכבים על מעין טחנת רוח, ואפילו כאלה המופעלים על-ידי מנוע קטן, ומתפללים כל הזמן. כשראיתי את זה חשבתי בלב שגם לנו יש דבר כזה, אלא שאצלנו זה כרוך בצד אחד. שהרי אנחנו עושים דבר דומה מאוד: הופכים את הדפים מפה לשם, וזה נחשב בעינינו לתפילה. הדיבורים על כוונות בתפילה, והפרצופים והנענועים שאנשים עושים, בדרך-כלל אינם דבר רציני.

כדי לעמוד על הדברים לא צריך לקרוא ספרי מוסר או תיאולוגיה גדולים: די לקחת כל סידור פשוט ולנסות לחשוב מה, בעצם, אני אומר כשאני קורא בו. הדברים שאני אומר מתוך הסידור צריכים היו לזעזע אותי, לו רק יכולתי להזדעזע - ולא מפני שיש שם כזבים, אלא להפך: מפני שמ"מודה אני לפניך" והלאה אני בגדר של "מוציא בשפתיו ומבטל בלבו". והאמת היא שאני אפילו לא טורח לבטל: אני פשוט לא שם לב למה שאני אומר.

התפילה מלאה הצהרות מרחיקות לכת העוסקות בדיוק בעניין הזה של ההתקרבות, של הניסיון להיות מאוחד ומקושר עם ריבוננו של עולם. ואילו אנחנו כל הזמן מנסים לעשות בחיינו כמעט בדיוק ההפך מזה: להתנתק, להתרחק, להיות ניטרליים ככל האפשר. לא נגד: ניטרליים. העמידה הניטרלית הזו היא זו שמצריכה חזרה בתשובה. היא מצריכה תשובה משום שהיא איננה תולדה של בעיה אחת מסוימת: היא תולדה של מציאות חיים שכולנו נמצאים בה, נולדים אתה וגדלים בה.

'לא יהיה לי עולם הבא'

כדי להבהיר את הדברים אספר מעשה שהיה: אדם מסוים מספר בספר זיכרונותיו על יהודי אחד שהוא פגש. אותו יהודי היה חייל בצבא הרוסי. בימים ההם, השירות בצבא הצאר היה 25 שנים. השלטונות היו חוטפים לצבא ילדים יהודיים (בדרך כלל ממשפחות עניות) מה שידוע בשם "גזירת הקנטוניסטים". אותו יהודי נחטף לצבא הרוסי בהיותו כבן שבע, וכמו לכולם, הצמידו גם לו בחור שישמש לו כחונך. החונכים בצבא הרוסי, שאינם אדיבים במיוחד גם כיום, היו בימים ההם קשים מאוד, בפרט כשהיה מדובר בילד יהודי.

האיש הזה סיפר, לתומו, שכל-י-מנותק ומרוחק ממשפחתו ומכל עולמו, הוא היה מוכה ומורעב והחונך שלו היה חוזר ואומר לו: כל זה מגיע לך משום שאתה יהודי; אם תתנצר, הכל יהיה פתוח בפניך. והוא היה בוכה ואומר: אבל אם אתנצר, לא יהיה לי עולם הבא!

לאותו בן עניים בן השבע העולם הבא היה כל כך ברור, מוחשי ובהיר, עד שכל הייסורים שסבל בכל יום ובכל שעה בעולם הזה לא היו שקולים כנגדו. התשובה אמורה להביא אותנו למצב כזה של תודעה. היא לא אמורה להניע אותנו לקיים עוד מצווה אחת, או לקנות אתרוג מהודר יותר: התכלית היא להביא לשינוי התפיסות שלנו ביחס לממשות, לאמיתיות, בכל הנוגע לשאלה מה חשוב באמת ומה לא חשוב. הבעיה היא שכל העולם כולו, באשר הוא עולם, כל הזמן מתנגד לזה; העולם מלא חפצים, רעשים, קולות, מוסיקה, מראות, יופי, חן ופיתויים - כל אותם דברים שבתוכם אני נולד, מתחנך וחי. כדי לעשות שינוי יש צורך ביותר מאשר הכאה על חטא: יש צורך בתשובה.

יריד

תורה
בית

י"ט כסלו מגיע אליכם הביתה

גם ספרי ילדים
במחירים של פעם בשנה

תורת חב"ד אבות החסידות והחסידות לענפיה
מוזיקה חסידית ספרי ילדים סיפורי חסידות הגות

www.yarid19kislev.co.il או חפשו ב-Google יריד החסידות

עיתונות

תשפ"א

רקדן עולמי ילמד
אותנו לרקוד וארגז
הפתעות ינוח אצלנו
בסלון > כך מתכננים
מפיקי 'צמאה' את
גרסת התוועדות
הקורונה הגדולה
בעולם בי"ט כסלו
הקרוב > ראיון עם
הרב משה שילת, היזם
שמאחורי כנסי הענק
בבנייני האומה
יוסף ארנפלד

17:05 / 25:00

ב

טרם פרץ נגיף הקורונה לתוך חיינו ושישב בבת אחת את מסלול החיים השגרתי שלנו, היו ימי החולין של מרחשוון מתמלאים בצפייה דרוכה לקראת אירועי 'צמאה' סביב י"ט כסלו בבנייני האומה. כעת, כאשר אנו נמצאים בין סגר אחד למשנהו והעתיד לוט בערפל, כאשר התקהלות והתוועדות המונית אינה מתאפשרת על פי הנחיות משרד הבריאות, הסקרנות סביב 'צמאה' גדולה שבעתים.

בשביל לעשות קצת סדר עבור עשרות האלפים שמשתתפים מידי בשנה בשלל אירועי 'צמאה', אין טבעי יותר מאשר לשוחח עם הרוח החיה מאחורי המיזם הענק, הרב משה שילת. גם השנה קשה לתפוס אותו בימים אלה, של ה'שלושים יום קודם החג'.

השנה יש קורונה. אין בנייני האומה. אולי תיקח הפסקה? "חס ושלום", הוא מזדעק. "זה מה שהקדוש ברוך הוא רוצה? אין הפסקה בשום דבר. צריך לעשות את זה בצורה שהקדוש ברוך הוא מאפשר לנו לעשות בשנה המיוחדת הזאת, עם הכוונות שלו שאנחנו לעולם לא נבין ולא מתיימרים להבין. עלינו למצוא את החיובי בתוך מציאות נתונה, ואת ההזדמנות שיש דווקא בשנה הזאת."

אז מה עושים השנה?

"קודם כל עושים", הוא ממחר להרגיע אותנו. "זאת הבשורה הראשונה, שעושים גם השנה. אלא שכעת ה' נתן לנו הזדמנות להוציא את 'צמאה' החוצה. אם בכל שנה אנחנו מגיעים לרובבות בתוך בנייני האומה, השנה בהחלט יש את האפשרות להגיע למאות אלפים, וזה תלוי עד כמה נהיה מעניינים."

הזדמנות שלא תחזור

הרב שילת מגלה כי בימים אלה מסיימים לעבוד על מופע גדול, שמטרתו לצאת מהמסך אל תוך סלון ביתנו ולגרום לצופים להפוך להיות חלק ממנו. התוועדות גרסת 2021. "לקחנו אנשי מקצוע מהשורה הראשונה, מדובר על הרבה מעבר למופע לייב, ובעזרת ה' במוצאי שבת י"ט כסלו נביא את הדבר המרגש והעשיר ביותר שיכול להיות, ממש כמו באירועים של צמאה. אז נכון שלא נוכל לרקוד עם אלפי אנשים סביבנו, אבל נרקיד מאות אלפים בבתיהם."

יתרון נוסף בעובדה שהפעם המופע המרכזי יתקיים בצורה מקוונת, הוא בכך שכל אחד יוכל לשבת ולצפות במסגרת המשתתפים המתאימה לו. "אנחנו מכוונים השנה גם לציבור המסורתי ואפילו למי שאינו שומר תורה ומצוות בכלל, שלפעמים קשה לו לבוא לאירוע נפרד", הוא מסביר. "צמאה היא אירוע נפרד ותמיד יישאר כך. אבל השנה כל אחד יכול לחגוג אותו איך שהוא רוצה. אז הנה לנו עוד דרך להפוך את הלימון ללימנדה ולעורר את הצמאים שהנפש שלהם צמאה לגמרי, רק שהיא לא צמאה עד כדי לבוא לאירוע של 'צמאה', ועכשיו האירועים באים אליהם."

בניגוד לשנים הקודמות, בהן התקיימו במשך שבוע שלם כ-12 הופעות. השנה יתקיים מופע מרכזי אחד, במוצאי שבת של י"ט כסלו. ערב אחד גדול וזהו?

"קודם כל, מלילה אחד גדול אפשר לשאוב מלוא חופניים", מחדד הרב שילת. "אנחנו משקיעים באירוע הזה בצורה יוצאת דופן, גם מבחינת כמות האמנים, כאשר אנחנו מדברים על עשרה זמרים - דבר שאף פעם לא עשינו, וגם מבחינת תכנים, שיוגשו על ידי האמנים עצמם, ובעיקר על ידי אביב אלוש, שהיטיב למצוא את הדרך להעביר את המסרים העמוקים ולשזור אותם בין השירים, העמוקים גם הם."

שילת מזכיר כי הרפרטואר המוסיקלי של המופע המרכזי מבוסס על ניגונים חב"דיים עתיקים, ובראשם ניגוני בעל התניא עצמו. "אנחנו משדרים ישר לנפש. הרעיון של

'צמאה' הוא כמה שפחות עטיפות. אמנם המטרה שלנו היא להגיע במוצ"ש הזה בעזרת ה' למאות אלפים, אבל לשדר להם ישר לתוך הלב."

בנוסף לערב הגדול, לא מוותרים על כנס החסידות השנתי שמתקיים לצד המופע. "גם הוא יהיה מושקע בצורה יוצאת דופן ויתקיים בימים רביעי וחמישי שלפני י"ט כסלו", הוא מבטיח. "יהיו שם הרצאות קצרות ומעניינות ובסופן קומזיץ-טיש של ניגונים עם קטעי התבוננות בשילוב זמרים. יום רביעי ט"ז כסלו יוקדש כולו לנשים, עם מרצות וזמרות ובהנחייתה של סיון רהב מאיר. אני מציע לעקוב אחרי הפרסומים, הולך להיות מעניין וייחודי."

תכינו את המדפים

ומה עם היריד הגדול?

"בגלל המצב שבו הכל וירטואלי, חשבנו השנה לא לעסוק במכירת מאות כותרים, אלא להיות ממוקדים בנושא ספר התניא. האמת היא שזה חלום שלי כבר כמה שנים, אבל מרוב הגודל של היריד לא תמיד הצלחנו להגיע למיקוד, והיריד הלך וגדל, הלך והתעצם. בארבע השנים האחרונות נמכרו בו למעלה ממיליון ספרי חסידות. אין ספק שיש כאן מימוש של 'פוצו מעיינותיך חוצה'. הקונים ביריד, קונים בשביל ללמוד, לשמור ולעשות, כך שהיריד הזה עושה ועוד יעשה המון, אבל השנה החלטנו להתמקד בספר התניא ובפירושים שעל התניא. שלא יהיה בית בלי פירוש בסיסי שפשוט ישבו וילמדו בו במשך השנה, ולכן עסקנו בהשגת המהדורות הטובות ביותר של הפירושים הטובים ביותר."

הרב שילת מבקש לציין במיוחד את הוצאת התניא של הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ) זצ"ל, שנפטר בשנה האחרונה, ושיצאה לאור עכשיו במהדורה חדשה לחלוטין, בשלושה כרכים במקום עשרה, ובעיקר בעריכה חדשה המפרידה בין הפשט לעיונים והופכת את הסדרה לנגישה וידידותית הרבה יותר, בלי לפגוע בעומק ובבהירות הביאור של הרב עדין זצ"ל.

"יש לנו עוד ספרים נוספים שאנחנו מציעים. בררנו הרבה וחשבנו מה להכניס לתוך הרשימה, בשביל לא לבלבל את הקהל. יש את הספר המדהים של הרבנית מעיין הנדלר 'דרך ארוכה וקצרה' במהדורה חדשה, יש ספר קומיקס לילדים שיצא בו כרך שלישי ואחרון בימים אלו ועוד ועוד, כפי שתוכלו לראות בפרסומים. בנוסף, אנחנו מסייעים ומארחים ירידים של הוצאות ספרים שונות, אבל אנחנו עצמנו ממוקדים השנה רק בפירושים לתניא."

צמאל'ה

אין צמאה בלי הפתעות, תוכל לספר לנו אילו הפתעות מתוכננות?

"הפתעות זה דבר שאמור להיות בהפתעה", הוא מחייך, אבל בכל זאת נאות לשתף את הקוראים. "בגלל השנה המיוחדת ובשביל שכולנו נתכוונן לא לפספס שום דבר, אני אספר כאן על שתי הפתעות, ויהיו עוד. הראשונה נקראת 'צמאל'ה'. ארגו ממותג שכל אחד יוכל להזמין בעלות של עשרה שקלים, כשהארגו ותכולתו עולים כמובן פי כמה וכמה. בארגו יש את ספר התניא מהודר, אותו אנחנו מדפיסים בבנייני האומה. לרבי מליובאוויטש היה עניין שידפיסו בכל מקום בעולם את ספר התניא, אז השנה החלטנו להדפיס תניא בבנייני האומה, והוא נקרא 'תניא מהדורת צמאה' באופן רשמי במהדורות התניא. בנוסף, יהיו בארגו גם עוגת דבש ובקבוק יין - בשביל שכל אחד יוכל עם משפחתו וחבריו לעשות התוועדות י"ט כסלו, תוך כדי הצפייה במשדר."

"תחכה לכם שם גם חוברת עם לוח שמתמצת את כל

"כל הרעיון הוא להביא החוצה את המעיין. נכון שצריך להישאר עם המעיין, ואנחנו מביאים את החסידות עצמה, לא ב'לייט' ולא בכאילו אבל 'חוצה' - צריך להיות חוצה. ולהגיע למקום שאליו יכולים להתקבץ מאות אלפי אנשים ולדבר בשפתם - זה החוצה."

השבוע בימי החזרות לקראת צמאה. מוטי שטיינמן ואמיר דדון עם הרב משה שילת. שילובים של צמאה...

האומה, החלטנו לא לערב שמחה בשמחה והמבכונים יתקיימו בחנוכה. יש מבכונים הן על החלק השני של ליקוטי אמרים, פרקים כ"ו-נ"ג, הן על 'שער היחוד והאמונה' והן למסלול קובץ מאמרי חסידות נבחרים.

גם בהתוועדות לא קופחו בני הישיבות. יש אירוע גדול מיוחד עבורם, בו תהיה התאמה של האמנים ושל התכנים והוא ישודר בפלטפורמות נפרדות מהאירוע המרכזי, פשוט תעקבו אחרי הפרסומים."

פרויקט נוסף גדול שמשקיעים בו בצמאה מידי שנה, הוא בני נוער. גם הם לא נשארו מאחור. "רובכם מכירים את צמאה משעות אחר הצהריים והערב, אבל בכל בוקר, במהלך כל הבוקר יש אירועים ומופעים לבני נוער, תלמידי ישיבות תיכוניות ואולפנות וגם תיכונים. גם אותם אנחנו לא מזניחים השנה, עם פרויקט גדול של צמאה עבור הנוער שיתקיים במשך עשרה ימים באינטרנט ובמהלכו הם יפגשו אמנים ומושגים בחסידות מתוך ספר התניא, יחוו אותם יום יום, כך שיגיעו ליי"ט כסלו מלאים.

'האורות של צמאה' - זהו האתגר הלימודי שפותח במיוחד לצורך האירוע. מדובר בעשרה ימים של למידת מושגים מספר התניא: שמחה, אהבת ישראל, שתי הנפשות, מוח שליט על הלב, תפילה ועוד. בכל יום תהיה פינה קצרה בה אמני צמאה ילמדו את הנוער אחד מהמושגים, לאחר מכן ימשיכו ללימוד קצר ולבסוף - משחק סיכום של הנושא.

ספר התניא בצורה ויזואלית, מושכת וקלילה, שמסייעת לקלוט את כל המבנה הרעיוני של התניא, ועוד דברים מעניינים סביב התניא. הארגון הזה יופץ בעשרות אלפים וניתן יהיה להזמינו בקלות דרך האתר של צמאה."

הפתעה נוספת אותה מגלה הרב שילת, היא לימוד של ריקוד. "כולנו נלמד בבית לרקוד את אחד השירים הידועים יותר של צמאה, עם אחד מהרקדנים המפורסמים בעולם, בצורה ייחודית שעוד לא ראינו עד היום. הרקדן יופיע גם בתוך המשדר וכולנו נצפה בו מהבתים, וכך נעבור מהעיון והדבקות לריקוד ושמחה גלויה בעזרת ה'. כולנו נרקוד, וכמו שהרבי מליובאוויטש היה תמיד אומר, שנוקוד ביחד לגאולה השלמה, לירושלים עיר הקודש."

ואיך אפשר בלי אפליקציה

פרויקט 'צמאה' התחיל מבני הישיבות. בכל שנה הוקדשו חלקים מיוחדים באירועים שסגורים רק לבני ישיבות. האם יהיו השנה דברים מיוחדים עבורם?

"קודם כל, אנחנו בעיצומה של תוכנית 'לב לדעת'. בשנה שעברה, 3000 בחורי ישיבות הגיעו להיבחן בבנייני האומה במשך שני לילות, זה היה מחזה מעורר השראה. היות והשנה לא יהיה את המפגש הפיזי שבו ממילא כולם מגיעים לבנייני

"בעל התניא אומר שהוא בא לדבר עם העולם על ידי תורות ועל ידי ניגונים."

בנו אומר ש'אבא נכנס עם הניגון לקרביים של החסיד ומוציא את הרע מתוכם'."

"קהל היעד הוא כל אדם שמבקש את השם", הוא מכריז, "שמאמין בזה שהניגונים הם חלק מעבודת ה', שמפנים את זה שבעל התניא אומר שהוא בא לדבר עם העולם על ידי תורות ועל ידי ניגונים, שמכיר את דברי בנו של בעל התניא האומר ש'אבא נכנס עם הניגון לקרביים של החסיד ומוציא את הרע מתוכם'. כל מי שרוצה להתעלות ולהתרומם ולהיות קשור לאורות הנפלאים שמתגלים ביום י"ט בכסלו בכל העולמות, ומאפשרים לנו לטעום מ'אור שבעת הימים' שהתחיל מהבעל שם טוב וממשיך באדמו"ר הזקן ותלמידיהם".

מה מבחינתך נקרא הצלחה באירועי י"ט כסלו?

"הצלחה ביי"ט כסלו היא לקבל אדם שמגיע עם צימאון, להצליח להרוות אותו ולחדש בקרבו צימאון חדש", הוא מסביר. "בכלל, כל עבודת ה' שלנו בנויה על רצוא ושוב ואחריה עוד רצוא ושוב חדש ועמוק יותר. אסור לנו להישאר באותו צימאון ואסור לנו להישאר עם אותה רווייה. י"ט כסלו שמכונה ראש השנה לחסידות, הוא בעצם ראש השנה לצימאון הזה ולרווייה הזאת, ואם אפשר להגדיר את המילה הצלחה, זאת ההצלחה".

"האמת היא שאנחנו לא קבלני הצלחות, אנחנו עובדים ורוצים לסדוק את הקרקע ולסדוק את החומות שבינינו לבין אבינו שבשמיים ולתת לשכינה להתגלות. 'הגלה נא ופרוס חביבי עליי את סוכת שלומך', זאת תהיה הצלחה אמיתית".

ספר על פידבקים שקיבלת מאירועי השנים האחרונות.

"אני יכול לספר לכם על אנשים שחזרו בתשובה באירועי צמאה. אבל מצד האמת, חזרה בתשובה היא לא רק המשמעות של 'הייתי לא דתי והפכתי לדתי', יש גם כאלו, אבל אני מתכוון לכך שכל אחד מאיתנו חוזר קשור יותר, רוצה יותר ומרגיש שהאלוקות היא הדבר החי, העוצמתי, התוסס והבועט ביותר. זה מה שאירועי צמאה נותנים כל שנה ויש לנו ים של סיפורים. זה כמו שאצל אדמו"רי חב"ד המופתים מתגלגלים מתחת לספסלים ואין מי שיאסוף אותם. לא עסוקים בזה. אני לא עסוק בלבדוק את כל הסיפורים בעקבות צמאה, אבל אני שומע ורואה עשרות ומאות סיפורים על הדרך. החגיגה הזאת, חגיגה של שמחה ואהבת ה', מביאה מרפא לנפש, לכל אחד לפי עניינו, ומדליקה את כולנו מחדש". ■

"בכל יום בני הנוער צוברים כוכב ומשתתפים בהגרלה יומית, כאשר ביום האחרון יתקיימו הגרלות על פרסים משמעותיים. כל זה מהווה הכנה ליום הגדול י"ט כסלו ולמופע עצמו, אליו יוזמנו בני הנוער יחד עם שאר בני המשפחה.

"בהמשך לכך מתוכנן פרויקט המשך - 'ממשיכים את האורות של צמאה', בו המשתתפים באתגר יקבלו חנוכיות וידליקו אותן עם שכנים בודדים, קשישים או כאלה שזאת ההזדמנות הראשונה שלהם להדליק נרות חנוכה".

להידלק מחדש

חסידות היא עומק לפנים מעומק. האירועים האלה אינם ממוקדי עומק. יש שיטענו שיש כאן השטחה ופופוליזם של פנימיות התורה.

"אני שומע את הטענות האלו מידי פעם, והן באות מאנשים שלא מסכימים או לא רוצים להבין את דברי הבעל שם טוב על 'יפוצו מעיינותיך חוצה'. כל הרעיון הוא להביא חוצה את המעיין. נכון שצריך להישאר עם המעיין עצמו, ולכן אנחנו מביאים דווקא ניגונים מהמקורות העמוקים ביותר של החסידות. אנחנו מקפידים על קטעי תוכן שיתנו את החסידות עצמה, לא לייט, לא בכאלו וגם לא 'על החסידות'. זאת ממש חסידות, אבל שפונה חוצה. 'חוצה' - צריך להיות חוצה. להגיע למקום שאליו יכולים להתקבץ עשרות ומאות אלפי אנשים ולדבר בשפתם - זה החוצה. להתלבש בלבושים של העולם הזה ולהכניס לתוכם את המעיינות עצמם.

"האמת היא שזה העומק הגדול ביותר שיכול להיות. בכלים של העולם הזה, עם הבימאות, ההפקה, המדיה והמוזיקה העדכנית - לגלות שם את המעיין. הוא לא נהיה רדוד והוא לא נהיה שטחי. להפך, הוא נהיה עמוק יותר".

"בהקשר הזה אני רוצה לציין את השותפים לצמאה ר' נאור כרמי המפיק המוזיקאלי האגדי ור' יעקב אסרף הבימאי הנשמתי שתענוג צרוף לנו לעבוד יחד ולזקק את המופע מידי שנה במשך חודשים ארוכים".

מיהו קהל היעד לאירועי צמאה?

אני אלון משה בן 57, עובר טיפולי דיאליזה קשים ומתישים בהם מסננים את הדם מגופי - תהליך קשה ומתיש. לאחרונה חלה החמרה במצבי הרפואי ואני חייב לעבור בדחיפות השתלת כליה לצורך הצלת חיי. לצערי אף אחד מהמעגל המשפחתי והחברתי הקרוב לא נמצא מתאים לתרומה.

אני מפרסם את המודעה הזאת ובוחר להאמין בכוחה העצום של אמונה ובטוב ליבם האינסופי של אנשים נפלאים וייתכן ונפלה בחלקכם הזכות הגדולה ביותר שקיימת - להציל חיי אדם.

אני זועק ומתחנן לעזרתכם - אנא עזרו לי למצוא תורם/ת מתאימ/ה ולהציל את חיי.

אז בבקשת תחינה אנא שתפו את המודעה ואם מישהו מוכן ומעוניין לתרום אנא צרו קשר

בטל: 050-3334515

"בר הנמכא בתרב חספא" (דיאל'יבא)

סיפור מאסרו של בעל התניא הוא עובדה היסטורית ש(כעת ניתן לא רק לשמוע עליה אלא גם לראות אותה) קיבלה לאחרונה אישוש מכלי ראשון: שמונה עמודים מקוריים בכתב ידו של בעל התניא נחשפו בארכיון הממשל הרוסי < הטענה שהקטרוג היה על חידושה של תורת החסידות, מקבלת תוקף בקריאת המסמכים, שעוסקים אך ורק בביאור מונחים ורעיונות חסידיים בעבודת ה' > אז איך מסבירים לגויים באירופה לפני מאתיים שנה מה בין תורה לתפילה ומה בין תורת הקבלה לתורת החסידות, ואיך מתרגמים דחילו ורחימו לרוסית?

מאיר יעקובזון

שהתמקדה בעלילה על האדמו"ר הזקן, נשלחה בתאריך ד' סיון, והשניה, שהתמקדה בהלשנה כנגד שלטונות וילנא, נשלחה בו' סיון - יומו הראשון של חג השבועות (או אור ליום טוב שני של גלויות), דבר שהוכיח שהכותב אינו יהודי. טענות אלה ערערו את אמינותה של ההלשנה, אולם למרות זאת החליט הצאר להורות על מעצרו של בעל התניא.

בחול המועד סוכות נלקח האדמו"ר הזקן למעצר ונשלח לעיר פטרבורג, בירת האימפריה, לחקירה. בו בזמן נעצרו גם כמה מחשובי החסידים בוילנא, מתוך כוונה לשלחם אף הם לפטרבורג.

"הסברים של הרב זלמן בן ברוך"

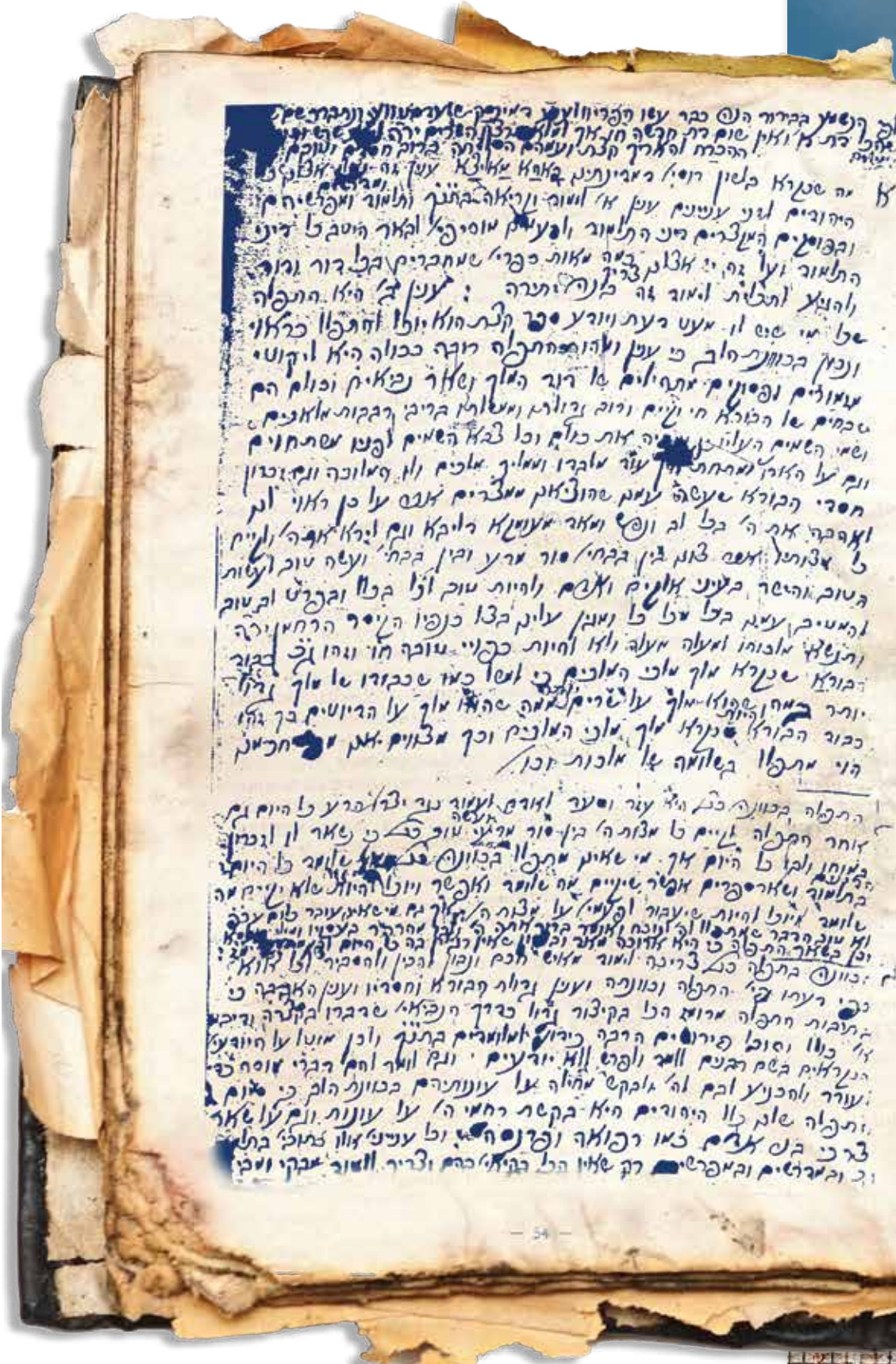
זמן קצר לאחר הגעתו לעיר הבירה, הועמד בעל התניא בפני קבוצת חוקרים שניסו לברר האם יש אמת בטענות נגדו ונגד קהילת החסידים. אך בסביבה לא היה מתורגמן היודע את לשון הקודש והשפה הרוסית, שסייע להבנת החקירה ולדיוק בפרטי השאלות והתשובות.

הגנרל לופוכין והצאר, שחשש מפני אפשרות של מרידה בבית המלוכה היה גדול, הורו כי אין להקל על החקירה, וכי האדמו"ר הזקן יכתוב את תשובותיו בלשון הקודש, ואת הדפים ישלחו לתרגום.

ואכן, האדמו"ר הזקן ישב וכתב שמונה עמודים, בהם השיב אחת לאחת לשאלות החוקרים וביאר בפניהם את מהותה של שיטת החסידות, ומדוע אין היא מהווה איום על השלטון.

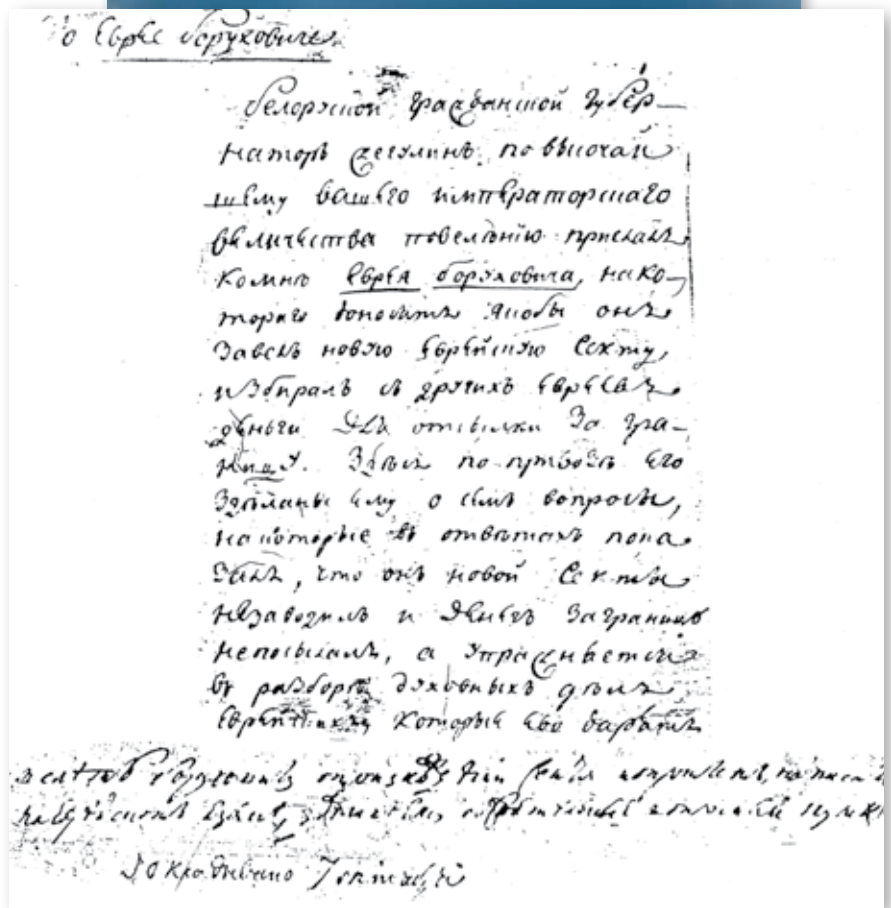
את תשובותיו פתח בעל התניא בכתבו כי "לפי הנשמע בבירור, הנה כבר עשו השלטונות דמינסק חקירה ודרישה, ונתברר שם איך שהכל דת אמת ואין שום דת חדשה ח"ו. אך למלאות רצון השרים ירום הודם, לידע שורש ותוכן העניין, ההכרח להאריך קצת, ועמהם הסליחה ברוב חסדם וטובם".

הדפים נשלחו לוויילנא, ולאחר קבלת התרגום החליט הצאר כי על אף שהיות החסידות קהילה מגובשת ההולכת בעקשנות על פי רצון רבם, מהווה איום מסוים על השלטון, הרי שסוף סוף לא נמצא כל פגם בהתנהגותו האישית של הרבי ובמהותה של שיטת החסידות, ועל כן יש לשחררו לאלתר, תוך המשך פיקוח מקרוב עליו ועל תנועת החסידות.

המכתב הגיע לידי של הגנרל לופוכין, שהיה התובע הכללי של רוסיה ומקורב לצאר. הגנרל, בהוראת הצאר, החל לחקור את הדבר על מנת לברר האם אכן ישנו בסיס עובדתי לאשמה. במהלך הבדיקה, עלו כמה עובדות המטילות דופי באמינות ההלשנה.

ראשית, לא נמצא בכל אזור וילנא יהודי בשם הירש בן דוד. שנית, כתב ההלשנה נשלח בשתי פעימות, כשהראשונה,

לעומק ארכיונים של הממשל. ואכן, בארכיונו של הגנרל-פרוקורור (תפקיד התובע הכללי, בו החזיק הגנרל לופוכין הנזכר), נמצאו כתבי היד המקוריים של בעל התניא, משתי התקופות בהן שהה במאסר.

בייחודיותם של כתבים אלו קשה להפריז, משתי בחינות:

ראשית, מצד תוכן הדברים. שהרי בכתביו מבאר בעל התניא בעצמו אחת לאחת, בשפה ברורה, את מהותה של שיטת החסידות, בדגש על נושא לימוד הקבלה ועל עניינה של עבודת התפילה. בפרט, שבעל התניא כתב את הדברים עבור גויים, כך שהנגשת הדברים וההסברים לשיטתו מתחילים ממש מן היסוד, ואינם כתובים בשפת בית המדרש.

שנית, מצד מעלתם הערכית של הכתבים כלשעצמם, היות וכמעט אין בידינו כתבים בגוף כתב יד קודשו של האדמו"ר הזקן, והנה כאן לפנינו שבעה עמודים מלאים.

בנוסף לכתבים אלו, נמצאו בארכיון מסמכים רבים הקשורים בפרשיות המאסר של האדמו"ר הזקן, השופכים אור על החקירות הפרטניות שעבר, בהן ניתח את דרכו - דרכה של תנועת החסידות.

מהותה של התפילה

כאמור, נושא עיקרי אודותיו מרחיב האדמו"ר הזקן במסמכים אלה הוא עבודת התפילה. ראשית, מבהיר בעל התניא את חילוקה של התפילה משאר חובות האדם, כלימוד התורה וכדומה, וכה כותב:

"מה שנקרא בלשון רוסי דמיניתנו באהא מאליצא (=תפילה לאלוקים) ענין זה נחלק אצלנו כלל היהודים לשני עניינים, ענין א' לימוד וקריאה בתנ"ך ותלמוד ומדרשים ומפרשיהם, ובפוסקים המקצרים דיני התלמוד ולפעמים מוסיפים לבאר היטב כל דיני התלמוד, ועל זה יש אצלנו כמה מאות ספרים שמחברים בכל דור ודור, ולהגיע לתכלית לימוד זה צריך בינה יתירה.

"ענין ב' היא התפילה שכל מי שיש לו מעט דעת ויודע ספר קצת הוא יוכל להתפלל כראוי ונכון בכוונת הלב, כי ענין ומהות התפילה רובה ככולה היא ליקוטי מזמורים ופסוקים מתהלים של דוד המלך ושאר נביאים וכולם הם שבחים של הבורא חי וקיים, ורוב גדולתו וממשלתו בריבוי רבבות מלאכים ושמי השמים העליונים ומחיה את כולם וכל צבא השמים לפניו משתחווים וגם על הארץ ומתחת אין עוד מלבדו, וממליך מלכים ולו המלוכה. וגם זכרון חסדי הבורא שעשה עמנו שהוציאנו ממצרים, אשר על כן ראוי לנו לאהבה את ה' בכל לב ונפש ומאד מעומקא דלבא, וגם לירא את ה' ולקיים כל מצוותיו אשר צונו בין בבחי' סוד מרע ובין בבחי' ועשה טוב".

בין השאר, מתייחס בעל התניא לעובדה שכתבתו זאת נעשית בהוראת הצאר, ומקשר זאת לנושא התפילה בכותבו כי בתפילתנו אנו מודים לבורא על שבחסדיו שמנו תחת שלטונו של הצאר, המגן עלינו ומצילנו. בעניין זה מוסיף בעל התניא, כי "זהו גם כן כבוד הבורא שנקרא מלך מלכי המלכים, כי למשל כמו שכבודו של מלך גדול יותר במה שהוא מלך על שרים יותר ממה שהוא מלך על הדייטים, כך זה כבוד הבורא להיות שנקרא מלך מלכי המלכים וכך מצווים אנו מפי חכמינו הוי מתפלל בשלומה של מלכותו".

לאחר מכן, נפנה בעל התניא לבאר את מהותה של התפילה וחשיבות הכוונה בה. את דבריו הוא פותח בכך שהכוונה בתפילה הינה דבר המוכרח, שכן המתפלל בכוונה ומתעורר באהבה לבורא ויראה ממנו, הרי התעוררות זו נשאת בזכרונו למשך כל היום, וכך הוא נמנע מלעבור על איסורי התורה ועוסק רק בקיום רצון הבורא. לעומת זאת, אדם שאינו מכוון בתפילתו, אף אם ילמד כל היום ויעסוק בהבנת דיני

פקודת הקיסר בה הוא מורה שהבהרות רבנו הזקן תוגשנה בלשון היהודים

כך כתב הגנרל לופוכין לשליט ליטא, שהחזיק בידי את החסידים העצורים: "בתשובה הנכנעת לאדון הקיסר, והדיווח על כל הנסיבות שהתגלו בזמן החקירה של הוד מעלתך... והסברים של הרב זלמן בן ברוך, לא מצא הוד מלכותו הקיסר בהתנהגותם של היהודים מפת זו שום דבר מזיק למדינה, שחיתות מוסרית או הפרת השלווה, וצווה לשחרר את כולם באם לא ימצאו משהו חשוד בפעילותם או בכוונותיהם נגד טובת המדינה, אבל להשאיר אותם במעקב חמור, כדי לברר אם אין ביניהם קשרים סודיים או התכתבויות בעלות תוכן פסול לגבי השלטון או אופי המשטר".

ביום י"ט בכסלו יצא האדמו"ר הזקן לחירות, ויד החסידים הייתה על העליונה. אגב, שנתיים מאוחר יותר, בשנת תקס"א (1801), נאסר האדמו"ר הזקן בשנית בעקבות הלשנה שקרית של כמה מבני קהילת פינסק כנגד תנועת החסידות, לפיה תורת החסידות כוללת יסודות ורעיונות החותרים תחת שלטון הצאר. ממאסר זה השתחרר בעל התניא בחג החנוכה.

גילוי כתב היד

במשך שנים הייתה מקובלת בין החסידים המסורת לפיה במהלך חקירותיו, הורה הצאר לבקש מהאדמו"ר הזקן להעלות על גבי הכתב את השקפתו ואת יסודות מהותה של תורת החסידות, על מנת שאפשר יהיה לתרגמם לשפה הרוסית. אך למסורת לא היה אישור במציאות.

להפתעת ההיסטוריונים ולהתרגשות החסידים, עם התרופפותו של המשטר הקומוניסטי בברית המועצות, עוד לפני נפילת מסך הברזל, חלו הקלות באפשרות לגשת לארכיונים בהם אופסנו מסמכים מקוריים, שהיו סמויים ועלומים במשך עשרות ומאות שנים.

בשנת תש"נ (1990), כאשר השלטון הקומוניסטי היה על סף התמוטטות, נחתם הסכם בין השלטון ובין אגודת שמי"ר (שמי"ר = שומרי מצוות יוצאי רוסיה) - עמותת אקדמאים שומרי תורה יוצאי ברית המועצות ומזרח אירופה, שהוקמה על ידי פרופסור ירמיהו ברנוב, בעידודו של הרבי מליובאוויטש. ההסכם אישר לשמי"ר לערוך אנציקלופדיה ליהודים ברוסיה, מה שנתן לשמי"ר את האפשרות לברוק

בהתייחסות ישירה למעלילים עליו וגם למחויבותו כלפי החסידים, אומר הרבי: "נפלה עלי קנאה ושנאת חינוס בלב מקצת אנשים קנאים... ולא ידעתי מה פשעי ומה חטאתי... גם אין לי שום נחת מהנוסעים אליי, כי אין נותנים לי אפילו פרוטה אחת... אך מה יש לי לעשות, שכך חובה עליי על פי דתנו, שכל היודע מחויב ללמד למי שאינו יודע".

נקודה מעניינת לה מתייחס בעל התניא, קשורה בנטייה להתנועע בעת התפילה. מתוכן הדברים נראה, שהמתנגדים לתנועת החסידות ראו בכך הוכחה לכך שמדובר בדת חדשה, ובה מנהג חדש - נענוע בעת התפילה.

על טענה זו משיב בעל התניא בפשטות, שהנענוע בתפילה אינו נובע מציווי או חובה, כמובן, אלא הוא תוצאה טבעית של התלהבות והתפעלות בעת התפילה - "וכמו למשל במילי דעלמא כשאדם מדבר מן הלב עושה תנועות בידי או ברגליו כל אחד לפי טבעו, כגון כשהוא בכעס וכן כשהוא בשמחה מטפח בידי, כך הוא העניין בתפילה בכוונה רק בסגנון אחר קצת".

מה גם, מוסיף בעל התניא, שתופעה זו הייתה מצויה עוד בימי קדם, כמובא לגבי דוד המלך - "המלך דוד מפוז ומרכרך לפני ה'", שגם שם היה זה כתוצאה מהתלהבות ושמחה גדולה.

את דבריו בנושא חותם בעל התניא בהוכחה ניצחת: "ואילו הייתה דת חדשה היו כולם עושין תנועות שוות, והרי הרבה אין עושין תנועות כלל".

"איזה תועלת לאהבת ה'"

לקראת סוף דבריו אודות מהותה של עבודת התפילה, ניתן למצוא התבטאות מעניינת של בעל התניא: "יהנה אף שאינני יודע אם יש איזו נפקותא להודיע זה להשרים ירום הודם, אך ההכרח אלי לומר האמת כאשר הוא ולהשיב לאשר נשאלתי מהשרים ממי קיבלתי דרשותי, על כן באתי להודיע שעיקר דרשותי הוא מאשר בינותי בספרים, כי אף המעט מחכמת הקבלה שאני אומר דרך מקרה גם כן כתוב בספרי קבלה שנדפסו, רק שתחילת למודי בספרי קבלה שנדפסו היה אצל הרב הג"ל", כשכוונתו לרבו, המגיד ממעזריטש.

בין דבריו בתשובתו לחוקרים, מתייחס בעל התניא לטענת המלשינים על שתנועתו הינה דרך חדשה וכי הוא כביכול מחדש דברים שאינם על פי תורה חלילה, וכך כתב: "חכמת הקבלה נכתבו ונדפסו עליה ספרים רבים בכל דור ודור, כי יש בנו בכל דור מקובלים מחברים ספרים בקבלה ומדפיסים, והם מצויים ביד כל ישראל וגם אצלי, רק כי מודעת זאת שאף שכל החכמות כתובות בספרים אעפ"כ צריך האדם בתחלת לימודו ללמוד אצל רב אחד ואח"כ יוכל ללמוד בעצמו מהספרים, וכך היה אצלי בהיותי בן עשרים שנה בערך במשך זמן שהייתי בוויטעפסק נסעתי משם למעזריטש והתחלתי שם ללמוד קבלה אצל הרב מ' בער זללה"ה (המגיד ממעזריטש) שכבר הלך לעולמו יותר מכ"ה שנה.

"ומאז אני לומד בעצמי מספרים רבים ונכבדים ממקובלים ראשונים ואחרונים כפי שכלי ובינתי, אך סגנון הדרשות שאני אומר לעם רובא דרובא הם ע"ד הפשוט והנגלה כדי שיבינו כל השומעים באר היטב, רק לפעמים דרך מקרה אני אומר איזה דבר קל מחכמת הקבלה מה שאפשר להבין ולהסביר למי שלמד קצת בספרי קבלה המצויים ביד הכל, והיינו מה שמגיע מזה איזה תועלת לאהבה את ה' ולירא אותו ולשמור מצותיו ולהתפלל בכוונה מעומקא דלבא".

נדיר למצוא כתב יד מלא, ממרחק של מאתיים שנה, השופך אור על פרשייה היסטורית עגומה בין ישראל לעמים, ובעיקר בין ישראל לעצמם. נדיר לשמוע כיצד אחד מגדולי ישראל מסביר את משנתו, את תפקידו ואת הקשר עם רבותיו לאנשים שאין להם יד ורגל בתורת ישראל. הממצאים החדשים נותנים לנו הצצה, מחלון חיצוני, אל עולמו הפנימי והטמיר של בעל התניא, זכותו תגן עלינו. ■

התורה, סוף סוף כאשר יבואו הדברים לידי פועל ייתכן שייפול ויעבור על רצון הבורא.

לאחר הסברת יסודות אלו, ממשיך האדמו"ר הזקן ומבאר את הצורך שנוצר בכך שיהיו מורי דרך, שידירכו את החסידים באופן עבודת התפילה. וכך כותב:

"הכוונה בתפילה כנ"ל צריכה לימוד מאיש חכם ונבון להבין ולהסביר לכל אחד ואחד כפי דעתו פירוש התפילה וכוונתה וענין גדולת הבורא וחסדיו וענין האהבה, כי בתוכות התפילה מרומז הכל בקיצור גדול כדרך הנביאים שדברו בקצרה ודיבור אחד כולל וסובל פירושים הרבה כידוע למלומדים בתנ"ך, ולכן מוטל על היודעים הנקראים בשם רבנים ללמד ולפרש ללא יודעים. וגם לומר להם דברי מוסר כדי לעורר ולהניע לבם לה' ולבקש מחילה על עוונותיהם בכוונת הלב".

חסידים - מימי קדם!

חלק עיקרי בהלשנה כנגד האדמו"ר הזקן ותנועת החסידות, היה שהם ייסדו דרך חדשה ביהדות, דרך שאין לה כל קשר לדת היהודית ואינה אלא כת.

על טענה זו משיב בעל התניא ברורות, כי מאז ומקדם הייתה בעם ישראל תנועת החסידים, שכן מימות עולם היה הסדר שבכל עיר וקהילה היו שני מבנים - בית כנסת ובית מדרש. בית הכנסת מיועד היה לתפילתם של המון העם שהיו טרודים בעסקיהם ורובם לא היו יודעי ספר כלל, כך שנבצר מהם להתפלל בכוונה ובאריכות אלא רק לומר את תיבות התפילה.

לעומתם, היו בני בית המדרש. אותם יהודים היו יודעי ספר שהרבו לעיין בתפילתם ולכוון בה, כל אחד לפי יכולת מוחו ולבו. ואכן מצינו בדברי חז"ל התייחסויות רבות לאותה תופעה, לפיה גדולי החכמים האריכו בתפילתם, לעיתים שעתיים ויותר, כשהם מתבוננים ומתעמקים בפירוש המילים והתפעלות הלב מגדולת הבורא.

בהתאם לאמור, מחדד בעל התניא כי הנהגה זו שהייתה נהוגה עוד בעבר השתרשה בקרב עדת החסידים, וכיום ניתן למצוא אף נערים המאריכים בתפילתם ומתעוררים בדבקות לבורא.

וכך הוא כותב: "התעוררות זו שנתעוררה בינותינו מזמן קרוב כנ"ל להתפלל בכוונה, הנה בקצת עיירות היא מצויה ורגילה קצת גם בנערים פחותים מכ"ה שנים, כי הנערים סמוכים על שולחן אביהם ואין להם דאגה כלל, וגם עדיין הם עוסקים בלימודם ורחוקים ממילי דעלמא. אבל הזקנים מחמת גודל הטרדא בעסקים ומילי דעלמא קשה להם להתפלל בכוונה כנ"ל, רק בשבת ויום טוב או כשהם פנויים בחול".

פנימה
 מגזין הנשים המוביל

astro & פנימה
מאירים לך את החורף...

הצטרפי עכשיו לאלפי מנויות מגזין פנימה וקבלי

100 ₪ מתנה
 לקנייה במותגי
 קבוצת קסטרו
 הודיס

*בהתחייבות לשנה

astro **HOODIES.** **URBANICA** **KIKO** **YVES ROCHER** **TOPTEN** **CAROLINA LEMKE**
 WEAR + HOUSE MILANO FRANCE ACCESSORIES BERLIN

להצטרפות שלחו sms ל-055-9663035 או חפשו בגוגל 'מגזין פנימה'

היהודי שנכשל בתיאוריה

היהודי שעישן תוך כדי לימוד חסידות בשבת, השתדל להתנתק ולהישאר אדיש, עד שלא היה מסוגל יותר וחשף את הקלפים > האם אנחנו מסוגלים לגרום ללימוד שלנו להשפיע עלינו? > האזהרה המיוחדת של הרבי לא לדבר עם יהודי על שמירת מצוות, וטיפ קטן לעלייה במשקל

מעשה, אבל לא מפני שהמעשה הוא העיקר, אלא משום שהמעשה מבטא את עוצמת וגודל הלימוד. הוא כל כך גדול ונעלה עד שחדר וחלחל עמוק פנימה וירד לכדי מעשה בפועל. לעומת זאת, לעתיד לבוא, המעשה יתגלה בשורשו ואז תתגלה מעלתו כפי שהוא לעצמו.

שמעתי פעם סיפור שמבטא קצת את העניין הזה ומלמד עד כמה גדול כוחו של לימוד אמיתי לחלחל ולפעול. היה יהודי חסיד שקראו לו ר' מאיר בליזנסקי. הוא התגורר בעיר רמת גן והתעסק המון בעבודת הקירוב, ישנם כמה מאות בעלי תשובה שהתקרבו בזכותו. אופן הקירוב שלו היה באמצעות שיעורים. הוא היה מוסר שיעורים פרטיים וכלליים ועם הזמן הלימוד היה מחלחל ומשפיע על הלומד, עד שמשוהו היה זו אצלו והוא היה מתחיל לקיים מצוות בפועל, לאט ובהדרגה.

הוא סיפר לי פעם על יהודי אחד שנכנס באמצע שיעור שהוא מסר. היהודי הזה, שהחזות החיצונית שלו העידה שהוא אינו שומר תורה ומצוות, הצטרף לשיעור והאזין בקשב רב, ובמשך הזמן הוא התחיל להופיע גם בעוד שיעורים. אחרי תקופה ממושכת, היהודי ניגש אל ר' מאיר וביקש לקבוע שיעור נוסף שבו הם ילמדו יחד באופן פרטי. ר' מאיר השיב בחיוב בשמחה, אבל מכיוון שבמהלך השבוע הוא היה עמוס נקבע השיעור ליום השבת.

בכל יום שבת היהודי היה מתייצב בבית של ר' מאיר בשעה חמש וחצי בבוקר, והם היו לומדים חסידות ביחד עד לזמן תפילת שחרית. הוא היה מלווה את ר' מאיר לבית הכנסת, אבל היה עוצר על המפתח ולא נכנס ומשם ממשיך לדרכו. הלימוד המשותף נמשך כמה חודשים. ר' מאיר שהיה מורגל בכך שהלימוד פועל אצל האדם ובא לידי ביטוי גם בעולם המעשה, ראה שאצלו הדברים נשארים כפי שהם ונראה כאילו הלימוד כלל לא משפיע עליו. ולא די בכך, באחד משיעורי השבת ר' מאיר עצר את הלימוד ויצא לרגע מהחדר, וכשהוא חזר הוא ראה כיצד החברותא ממנה לכבות את הסיגריה שעישן מבלי שיבחין.

ר' מאיר ניסה פעם אחת להתחיל לדבר איתו ישירות על הצורך בקיום המצוות, אבל אותו יהודי לא הסכים לשמוע על זה כלל וכלל. ר' מאיר חשב לעצמו: איזו תכלית יש ללימוד

הגמרא במסכת קידושין מספרת על שאלה שנשאלו רבי טרפון והזקנים, בזמן שישבו בעליית בית בעיר לוד. מה יותר גדול - הם נשאלו - תלמוד או מעשה? רבי טרפון אמר שהמעשה גדול ואילו רבי עקיבא אמר שמעשה גדול. לבסוף: "נענו כולם ואמרו תלמוד גדול שהתלמוד מביא לידי מעשה". בתורת החסידות מובא שלעתיד לבוא תתגלה מעלת המעשה, אז יהיה המעשה יותר גדול ממעלת התלמוד. עם זאת, כשמתבוננים בדברי הגמרא נראה, שגם היום המעשה הוא הגדול והנעלה, שהרי כל מעלת התלמוד נובעת מכך שהוא מביא לידי מעשה, אז במה שונה המצב היום מהמצב שיהיה לעתיד ומה אם כן יתחדש לעתיד לבוא?

את התשובה לדבר אפשר להבין, אם נתבונן בדרך שבה מאירה אלומת אור. כאשר רוצים להאיר למרחק רב, צריך לדאוג שמקור האור יהיה גדול ובעל עוצמה, וככל שהאור יהיה גדול יותר הוא יגיע למקום רחוק יותר. מה שמעניין אותנו זה ליצור אור גדול וחזק ולא להתעסק באופן התפשטות האור, ההתפשטות היא תוצאה שנעשית מאליה ברגע שהאור מספיק גדול. אם האור מאיר רק למרחק קטן, זה מלמד שמדובר באור חלש וקטן שלכן הוא מוגבל בהארה שלו.

זה דבר בסיסי ופשוט, אבל כזה שנמצא אצלנו גם בכל מיני נקודות בחיים. אם ניקח לדוגמה אדם שלומד הלכה בכל יום, אבל הוא לא משנה את הנהגותיו בהתאם להלכות שלמד; או מישוהו שלומד דברי חסידות שמתעסקים בענייני אהבת ה' ויראתו, אבל הלב שלו נשאר לב אבן, מה זה אומר? זה אומר שהלימוד שלו היה מוגבל, הוא לא למד את הדברים בצורה עמוקה ולכן הם לא חדרו אליו. אדם שלומד בצורה טובה ויסודית, הלימוד יחלחל לתוכו וישפיע על המידות והמעשים שלו.

זה בדיוק כמו שמידת השמחה של האדם תלויה בדבר ממנו הוא שמח. אם מדובר בדבר קטן, אז השמחה תתבטא רק בחיוך קטן. אבל אם מדובר בדבר גדול, אז השמחה תשפיע על כל אדם ועד שתתפרץ ממנו ותבוא לידי ביטוי בריקוד גדול.

לכן כיום התלמוד גדול ורק לעתיד לבוא המעשה יהיה גדול. הגדולה של התלמוד אכן נובעת מכך שהוא מביא לידי

שלי והרצון לא לקשר בין הדברים, סוף סוף הלימוד מחלחל פנימה ואי אפשר באמת לעצור ולנתק בין מה שאני מבין בשכל לבין ההשפעה של זה על הרגשת הלב. ולכן אני רוצה כעת לכתוב לרבי”.

אותו יהודי הפך בסופו של דבר לשומר תורה ומצוות. העניין בסיפור הזה הוא לא המופת של הרבי איך שהוא צפה מראש שעם היהודי הזה אסור לדבר על קיום מצוות בפועל. לא זה שלא לקשר בין הלימוד למעשה, סוף כל סוף הדברים מחלחלים והעניין הנקודה היא שגם כאשר יהודי מחליט בהחלטה איתנה ומשפיעים ואי אפשר לנתק ביניהם. כמובן, זה קורה רק כאשר הלימוד נעשה בצורה עמוקה ואמיתית, שאז הוא משפיע בהתאם.

כל זה מדובר ביהודי שהחליט מראש ללמוד רק בצורה תיאורטית, אבל אצל יהודי רגיל שלומד תורה וחסידות כדרכו, ודאי שהלימוד יפעל וישפיע במעשה בפועל; אם רק ילמד כמו שצריך ויהיה שקוע בלימוד, הלימוד יפעל עליו.

כמובן, אם מישהו יושב ולומד, והוא עוצר כל רגע לבדוק אם הלימוד כבר השפיע עליו, זה ודאי לא יעבוד. עליו להכניס את ראשו ורובו ללימוד, ללמוד הרבה ולהיות שקוע במה שהוא לומד, ובסוף הלימוד יפעל וישנה. היה אדם אחד שהלך לביקור אצל הרופא, והרופא אמר לו שהוא צריך לעלות במשקל. הוא המליץ לו לאכול דברים שומניים כמו שמנת, שבאמצעותם הוא יעלה במשקל. נו, הוא הלך לחנות וקנה גביע שמנת. כשכנס לבית הוא לקח את הגביע ביד, נעמד מול המראה והתחיל לאכול. כל כמה כפיות, הוא נעצר לבדוק במראה האם הוא כבר השמין... זה הרי מגווחך לנהוג ככה, צריך לאכול הרבה ובסוף זה משפיע.

כזה, אם הוא לא מביא לידי מעשה. הוא החליט לכתוב על כך לרבי מלובאוויטש ולבקש עצה, האם יש טעם בהמשך קיום הלימוד. הרבי ענה לו שימשיכו ללמוד יחד, והוסיף שייזרה מאוד מלדבר איתו על קיום מצוות בפועל. האזהרה הזאת הייתה בעיניו לפלא, הרי כל השיטה של הרבי היא בקירוב על ידי מעשה ולשם כך הוא ייסד את עשרת המבצעים, וכעת הרבי נוקט בעמדה הפוכה, אבל כמו חסיד אמיתי הוא מילא אחר ההוראות מבלי לפקפק והם המשיכו ללמוד.

כעבור תקופה ארוכה פנה אותו יהודי לר' מאיר ושאל אותו איך כותבים מכתב לרבי. תוך כדי דיבור, הוא התחיל לספר את מה שעובר עליו: “כשהתחלתי ללמוד חסידות, ראיתי שזה דבר אמיתי ונכון. הלימוד משך אותי, אבל לא הייתי מוכן לשנות את אורח החיים שלי, להתחיל לקיים מצוות, לשמור שבת וכדומה. העניין הזה העיק לי, הפער בין הרגש שלי כלפי הלימוד לבין הרצון שלי להמשיך את החיים כרגיל. היה זמן שחשבתי שאין ברירה ואם אני רוצה להמשיך את החיים כרגיל איאלץ להפסיק ללמוד. אלא שאז עלה לי רעיון, מצאתי פתרון שבו אוכל להמשיך ללמוד מבלי שזה יעיק. הרעיון היה לנתק בין הלב שלי ובין הלימוד, שיישאר תיאורטי בלבד. זו הייתה החלטה תקיפה - אסור שללימוד תהיה השפעה על אורח החיים שלי.”

“פעם אחת, באמת, אתה התחלתי לדבר איתי על קיום מצוות וזה היה נס שהפסקת, כי אם היית ממשיך לדבר - הייתי מפסיק לבוא ללמוד.”

“הבעיה היא”, הוא אמר לר' מאיר, “שלמרות ההחלטה התקיפה

יד שרה מפא"ה

דעת
מרכז
מידע
רפואי

רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

עונה על שאלותיך
ומספק מידע רפואי מקצועי ועדכני
על מחלות, תרופות וטיפולים **חינם**

המספר החדש שלנו:

03-9543349

daatri@yadsarah.org.il

המידע באינטרנט נגיש אך לא תמיד מדויק - לשם כך אנחנו כאן
צוות מקצועי עם גישה למידע מקצועי

לחיות את הניגון

tzama.co.il

השנה כולנו חיי

חג הגאולה י"ט

אביב אלוש
אברהם פריד
אודי דויד
אמיר דדון
אריאל זילבר

מפיק מוזיקלי: נאור כהן

להרשמה חינם

מוצ"ש י"ט בכסלו 5.12.20 | 20:00

מים את הניגון!
ט כסלו תשפ"א

הפרוייקט של רביבו
נתן גושן
עידן עמדי
רמי קליינשטיין
שולי רנד

תזא

מגזעין

רמי | במאי: יעקב אסרף

שידור ישיר באתר צמאה, בערוץ 20
ובעמודי הפייסבוק והיוטיוב של צמאה

tzama.co.il

נשים

יום רביעי

ט"ז בכסלו | 2.12.20

דברי פתיחה: חגית משה
סגנית ראש העיר ירושליםמכניסים חסידות לשגרה
עם מיטב המרצים

19:00 לימוד

שיח אב ובת - משפחת וישצקי
שלוחי חב"ד בבאזל, שוויץהרבנית
ימימה מזרחיחנה רות אברהם
מייסדת שיטת איתן עפ"י התניאמיכל
וולשטייןדנה ומור
נבל וחליל צדיסמין שטרן
אמנות בחולרות ונטורה
ציור פנימימעגל התועדות
בהנחיית סיון רהב מאיר

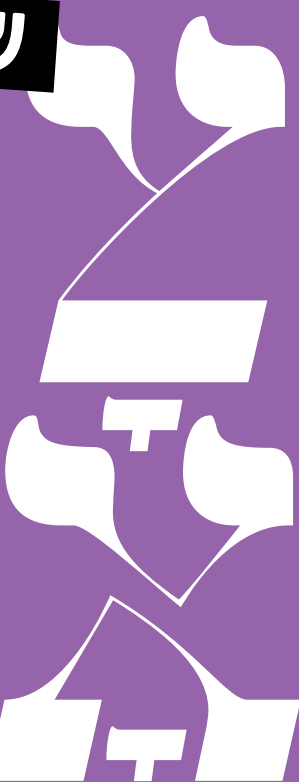
21:00 טיש

דין דין | יובל | יפוש | רוחמה
אביב | דיין | ברכה | בן יוסף

שידור חוזר של ההרצאות מתחילת הכנס

23:00

כנס ה

מוזעזין

גברים

יום חמישי
 י"ז בכסלו | 3.12.20

מכניסים חסידות לשגרה
 עם מיטב המרצים **לימוד 19:00**

הרב יוסף יצחק גייקובסון	הרב יהושע שפירא
הרב מיכי יוספי	ד"ר יחיאל הררי

אהרן ודוד סיטבון אני מאמין	האחים קיציס סיפורו של יין	ויקטור עטיה פעלולי טלפתיה
-------------------------------	------------------------------	------------------------------

מעגל התועדות
 בהנחיית ידידיה מאיר **טיש 21:00**

מרדכי יצהר	יצחק מאיר	יוסף קרדונר	זאנוויל ויינברגר	אהרן רזאל

שידור חוזר של ההרצאות מתחילת הכנס **23:00**

חסידות

צְמָאָה כזה עוד לא היה!

והשנה, מתכוננים לצמאה עם

אתגר דיגיטלי חווייתי נושא פרסים

האורות של צמאה

בואו
להאיר
את העולם
עם

צוברים
כוכבים
ומאירים את
המציאות
באור
החסידות!

לנוער

וי-לי"ז כסלו
10 ימים
של הכנה

בכל יום לומדים,
משחקים וזוכים
בפרסים!

להצטרפות חפשו בגוגל: האורות של צמאה

מיל: maynotaich@gmail.com

וואטספ: 054-255-9229

פייסבוק: צמאה

בוחרים עכשיו

מבצע מיוחד של מיזם 'צמאה'
לקראת חג הגאולה י"ט כסלו,
ספרי הביאור שמבארים את

בחרו את ביאור התניא

4 ב-
100

דרך ארוכה וקצרה
צעדים ראשונים
בספר התניא והכרת
המושגים. דברי רקע
והסבר מדויקים
וקולעים לכל פרק.
מהדורה חדשה מושלמת.

4 ב-
100

תניא כמול וכמוני
סיכום כל התניא בלשון
עשווית. ובנוסף מאה
שאלות שמטרידות את בני
דורנו, וש אפשר למצוא להן
מענה בין דפי התניא.

3 ב-
100

חסידות מבוארת א-ז
מערכת 'חסידות מבוארת',
שהתמחתה בהנגשת ספרי חסידות
לציבור התורני, מגישה ביאור
מקיף ומפורט, בכמה רמות.
חדש: כרך ז'.

3 ב-
100

שיעורים בספר התניא
ביאור בדרך הפשט,
של הרב יוסף ויינברג,
שזכה להגהת הרבי
מליובאוויטש. מהדורה
חדשה בשלושה כרכים.

4 ב-
100

שיעורים בשער היחוד והאמונה
ביאור רחב מעמיק של הרב יואל
כהן על 'שער היחוד והאמונה',
חלקו השני של התניא, העוסק
בסוגיית אחדות ה'.

4 ב-
100

ספר שיל בינונים
ביאור על 'לקוטי אמרים',
חלקו הראשון של התניא,
המבוסס על ביאורי אדמו"רי
חב"ד במרוצת הדורות. מתוך
שיעורי הרב יואל כהן.

משלוח מהיר עד הבית!

לרכישה באתר tzama.co.il | לרכישה בטלפון: 02-6427117

יריד החסידות
תפארת משה
נר אברהם יצחק

את ביאור התניא שלכם

תשפ"א,
על טובי
ספר התניא.

המתאים לכם וצאו לדרך!

3 ב-
100

ביאור תניא - אבן-ישראל

הביאור הפופולרי של הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ), המאופיין בסגנונו הבהיר והמעמיק כאחד, במתכונת חדשה, בעריכה מחודשת, בשלושה כרכים בלבד.

4 ב-
100

קומיקס תניא

סיפורי קומיקס מתוקים של נתנאל ובת-אל אפשטיין, המתארים רצף של התמודדויות מחיי היום-יום, החושפים את רעיונות התניא לילדים. חדש: חלק ג

4 ב-
100

שו"ת התניא

ספר עזר ללימוד ראשוני של התניא, המסכם את הנלמד בו. בסדרה, שאלות ותשובות על ליקוטי אמרים, שער היחוד והאמונה ואגרת התשובה.

4 ב-
100

אל תוך התניא

הרב לוי-יצחק גינזבורג מבאר את התניא, בלשון חסידית עסיסית, בליווי סיפורים. מהדורה חדשה בארבעה כרכים.

4 ב-
100

איגרת התשובה

ביאורי הרבי מליובאוויטש על 'איגרת התשובה', חלקו השלישי של התניא, העוסק בסוגיית התשובה.

כמו חומש

הרבי הרי"צ מליובאוויטש סיפר: כשהחל אבי ללמוד עמי את ספר התניא אמר לי שהתניא הוא כמו החומש. כל ישראל, מהגדול שבגאונים ועד הקטן שבקטנים, לומדים חומש. כל אחד ואחד יודע את מה שהוא יודע, לפי ערכו, ועם זה אין איש יודע מאומה. כל הגדול יותר, יודע יותר את הפלאת המושג.